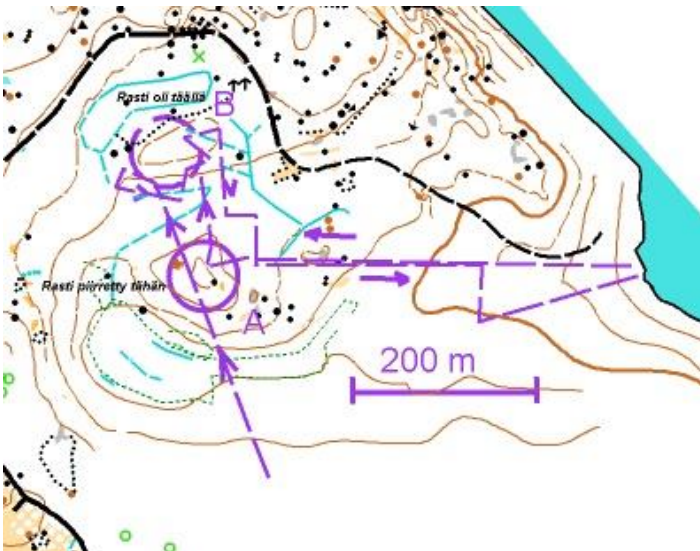

Mitä tapahtui Erkki Kohvakalle 1959?

Vuoden 1959 SM-yön ykkösen sijainti KevätSuunnistuksen iltapäivän kartan kaakkoisosassa. Ihan noille vuoden 1959 tapahtumapaikoille eivät radat nyt yllä, mutta onhan tämä sopiva hetki muistella ja arvailla. Erkki Kohvakka oli yksi meidän menestyneimpiä suunnistajia 1960-luvulla. Tuon ajan suunnistustekniikka epämääräisten karttojen vuoksi oli suunta ja matka – erityisesti yöllä. Näyttäisi siltä, että Erkki on mennyt ykkösen läheltä ohi ja ajautunut seuraavalle kohoumalle. Edes suunnan haku Rapojärveltä ei osunut rastilipulle, vaikka oikealle kumpareelle osuikin. Erkki on piirtänyt kartalleen rastilipun oletetun paikan. Tuollaiset rastivirheet olivat noihin aikoihin melko yleisiä. Kaikista ei edes protestoitu. Seuraavalla sivulla ote joulukuun SUUNNISTAJAssa rastivirheistä koskevasta kirjoituksesta.

Vuoden 2021 kesän lopulla edesmennyt hyvä ystäväni, kilpailu- ja opiskelukaverini Tuomo Peltola oli vuosia aiemmin aloittanut kirjaprojektin Erkki Kohvakasta. Aikalaisena hän kyseli minultakin kommentteja. Sain häneltä mm. tämän Kohvakan reittikartan, jotta selvittäisin, oliko maasto tuossa jotenkin erilaista tai kartasta poikkeavaa. Kartta tuolloin topografikartta 1:30000.

Kirja jäi Tuomolta kesken, mutta eräiden ystäviensä viimeistelemänä se lienee kohta painossa. Tämä tapaus ei kuitenkaan tietääkseni kirjaan mahtunut.

SUUNNISTAJAN kisaraportti 7.10.1959

SUUNNISTAJA 21.12.1959

Näin kirjoitti silloisen SSL:n
propagandavaliokunnan pj. Urho
Turtiainen SUUNNISTAJASSA
n:o 18/1959 otsikolla
"RASTIVIRHE-MUOTIVIRHE"

Ote: "...Virherastitapauksia on
tänä vuonna sattunut useita eri
puolilla maata aina SM-kisoja
myöten..."

SUUNNISTAJA
maksaa vuodeksi 1960
vain kuusisataa markkaa.

7. 10. 1959

konen yöllä ARHAITA RATOJA

Helsingin herrojen touhuksi leimattiin hankkeet ensimmäisten SM-yösuunnistusten järjestämiseksi. Eikä ehkä pahasti erehdytty, sillä sellaista ainakin miesten sarjan mestarien lista näyttää. Kouvolassa 3.10 suoritettu viidennessä SM-yökilvasa saatiin näet voittajaksi jo neljäs helsinkiläinen, vuoden 1952 Suomen mestari Pekka K o k k o n e n, joka 12,8 kmn radasta selvisi nopeimpana ajassa 1.55.02. Pekalta ehti jo lamppukin sammua, mutta metsästä löytyi lainaaja, joka antoi käsilyhtynsä. Lainaaja itse, HPV:n Immo Lehtinen, mestaruutta puolustaneen Kimmon veli, saavutti hopeaa ja pronssille tuli Asikkalan Raikkaan Aulis Kivistö. Nämä kolme alittivat kahden tunnin rajan. Ikämiesmestariksi saatiin Lappeenrannan Pentti Roiha ja nuorten mestariksi Tampereen Matti Rantala.

Kouvolan Urheilijain ratamestarit Heimo Hasu, Erkki Haimi ja Pauli Nurisalo olivat vetäneet Kouvolan koillispuoleiseen maastoon hyvät ja vaihtelevat reitit, sellaiset juuri, jollaisia pidetään yleensä yöradoiksi sopivina: paljon, muttei liikaa polkuja, peltoja, suuria kiintopisteitä. Rasteja oli miehillä seitsemän, muilla kuusi. Aivan teltojen taakse ei lamppuja olisi saanut piilotella, mutta muuten yön juoksut maisuivat kaikille. Hakemista riitti monille, minkä voi todeta siitäkin, että ratamestarin ihanne-aikaan 1.48.00 ei edes mestari-Pekka päässyt. Häinkin joutui hakemaan neljättä ja kuudetta rastia. XYZ:n Yrjö Teeriaho lie-neekin ollut johdossa kuutosella, mutta joutui sitten haeskelemaan pitkään viimeistä.

Syksyn yöpakkaset nipistelivät jo SM-kisoissa. Suot olivat jääsä, osin kantoivatkin ja polvi-housumiehillä oli välillä vilu.

(Tulokset siv. 8)

**huolehtii tänä
intellellisen suun-
KIN järjestelyis-
teuttaa sen suun-
jo useita vuosia
tiin.
na näet piikki
kertaa yhteis-
a, jolloin yleinen**